

Formanden: Der vil nu blive givet undervisningsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om statsstøtte til visse private seminarier.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 226) findes i tidenden sp. 5568, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 3217).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Karl Max Rasmussen: Jeg kan begynde med at sige, at jeg faktisk synes, det er et godt og grundigt arbejde, der er gjort i udvalget, men vil ikke tilbageholde den bemærkning, at jeg selvfølgelig er skuffet over, at det ikke lykkedes at skabe enighed i udvalget om en ændring af datoen for den fuldstændige afskaffelse af undervisningsafgifterne ved de private seminarier. Denne skuffelse har vi givet udtryk i en mindretalsudtalelse i betænkningen, som jeg kan henvise til.

Af ordførertalerne ved første behandling af såvel vort forslag til folketingsbeslutning som ministerens lovforslag måtte man få det indtryk, at der var flertal for datoen 1. august i år. Det var der altså ikke. Der var megen velvilje, men da det kom til stykket, var der ikke rigtig noget at have denne velvilje i. Man har ladet sig omvende af ministerens argumentation for bevarelse af en beskedent lille rest af afgiften i en periode af 8 måneder. Jeg indrømmer gerne, at det kun er et beskedent beløb, der kommer til at restere, og vi vil også med glæde stemme for lovforslaget og de af ministeren stillede ændringsforslag, men det hindrer ikke, at jeg faktisk stadig ikke kan forstå, at man ikke vil tage de sidste 200 kr. med. Det er kun 2½ mill. kr., der er os imellem,

og selv om det også er en slags penge, er det nu min opfattelse, at det mere er et princip, der skal hævdes, og at beløbets størrelse i virkeligheden spiller en mere underordnet rolle.

Som det fremgår af betænkningen har en række organisationer henvendt sig til udvalget med ønsker af forskellig art. Jeg vil gerne anerkende den imødekommenhed, som også ministeren har givet udtryk for gennem tilsagn om at søge disse ønsker opfyldt. Ét vil jeg gerne fremhæve. Det vedrører de studerende ved HF-kurserne på de seminarier, som fra 1. april 1970 får en ny status, og hvor undervisning bliver gratis for de lærerstuderende, men ikke for de HF-studerende. Jeg havde ikke tænkt mig muligheden af, at det kunne være tilfældet, men det kan det altså. Et enigt udvalg henstiller til undervisningsministeren, at han søger at få også dette problem klaret.

Som en konsekvens af vor tilslutning til denne betænkning tager jeg på mit partis vegne forslaget til folketingsbeslutning om bortfald af studieafgifter tilbage.

Formanden: Forslagsstillerne har taget forslaget til folketingsbeslutning om bortfald af studieafgifter af Karl Max Rasmussen m. fl. (nr. XII) tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er forslaget til folketingsbeslutning bortfaldet.

Lembourn: På det konservative folkepartis vegne kan jeg anbefale lovforslaget med ændringsforslagene til vedtagelse.

I anledning af socialdemokratiets og socialistisk folkepartis mindretalsudtalelse i betænkningen vil jeg gerne sige, at også jeg beklager, at det ikke har været muligt at afskaffe afgiften helt allerede fra 1. august, sådan som jeg også var inde på det i min ordførertale ved første behandling, hvor jeg nævnte, at det var ønskværdigt. Ministeren har imidlertid under udvalgsforhandlingen oplyst, at der er en regnskabsteknisk og principiel begrundelse, idet nemlig forudsætningen for at afskaffe afgifterne helt er, at ministeriet har fået indsendt regnskaberne fra seminarierne og har kunnet godkende dem, og det kan altså ikke lade sig gøre inden 1. august.